

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2021/2118,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2021,

moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta annetun direktiivin 2009/103/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus, jäljempänä 'liikennevakuutus', on erityisen tärkeä Euroopan kansalaisille riippumatta siitä, ovatko he vakuutuksenottajia tai voisiko heistä tulla liikennevahingon seurauksena vahingon kärsineitä. Se on merkittävä myös vakuutusyrityksille, sillä liikennevakuutukset ovat tärkeä unionin vahinkovakuutusmarkkinoiden segmentti. Liikennevakuutus vaikuttaa merkittävästi myös henkilöiden, tavaroiden ja ajoneuvojen vapaaseen liikkuvuuteen ja siten sisämarkkinoihin. Liikennevakuutuksen sisämarkkinoiden vahvistamisen ja vakiinnuttamisen olisi sen vuoksi oltava unionin toiminnan keskeinen tavoite rahoituspalvelujen alalla.
- (2) Komissio teki vuonna 2017 arvioinnin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY ⁽³⁾ toimivuudesta, mukaan lukien sen tehokkuus, vaikuttavuus ja johdonmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa. Arvioinnin päätelmänä oli, että direktiivi 2009/103/EY toimii yleisesti ottaen hyvin eikä useimpia sen säännöksistä tarvitse muuttaa. Arvioinnissa kuitenkin määritettiin neljä osa-aluetta, joiden osalta olisi aiheellista tehdä kohdennettuja muutoksia: korvauksen suorittaminen liikennevahingoissa vahingon kärsineille, jos asianomainen vakuutusyritys on maksukyvytön, vakuutusturvan pakolliset vähimmäismäärät, jäsenvaltioiden suorittamat ajoneuvojen vakuutustarkastukset ja vakuutuksenottajien vakuutus- ja vahinkohistoriatodistusten käyttö uudessa vakuutusyrityksessä. Näiden neljän osa-alueen lisäksi myös seuraavat osa-alueet eli ajoneuvon toimittaminen jäsenvaltiosta toiseen, liikennevahingot, joissa on osallisena ajoneuvon vetämä perävaunu, liikennevakuutusten riippumattomat hintavertailuvälineet sekä tietokeskukset ja tiedottaminen vahingon kärsineille on

⁽¹⁾ EUVL C 440, 6.12.2018, s. 85.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. lokakuuta 2021 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. marraskuuta 2021.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/103/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta (EUVL L 263, 7.10.2009, s. 11).

määritetty osa-alueiksi, joiden osalta olisi aiheellista tehdä kohdennettuja muutoksia. Direktiiviä 2009/103/EY olisi lisäksi selvennettävä korvaamalla sen englanninkielisessä versiossa termi "injured party" ("vahingon kärsinyt") synonyyminä käytetty termi "victim" tapauksen mukaan termillä "injured party" tai "party injured" ("vahingon kärsinyt") tekemällä tekstiin aiheelliset muutokset. Kyseisten muutosten yksinomaisena tavoitteena on yhdenmukaistaa direktiivissä käytetty terminologia, eikä niillä muuteta tekstin asiasisältöä.

- (3) Direktiivin 2009/103/EY voimaantumisen jälkeen markkinoille on tullut monia uusia moottorikäyttöisten ajoneuvojen tyyppejä. Osassa niistä käyttövoimana on pelkkä sähkömoottori, osassa lisävaruste. Tällaiset ajoneuvot olisi otettava huomioon "ajoneuvon" merkitystä määriteltäessä. Kyseisen määritelmän olisi perustuttava tällaisten ajoneuvojen yleisiin ominaisuuksiin, erityisesti niiden suurimpiin rakenteellisiin nopeuksiin ja nettopainoihin, ja siinä olisi säädettävä, että sen alaan kuuluvat ainoastaan yksinomaan mekaanisella voimalla kulkevat ajoneuvot. Määritelmää olisi sovellettava riippumatta siitä, kuinka monta pyörää ajoneuvossa on. Määritelmän soveltamisalaan ei pitäisi sisällyttää liikkumisesteisten henkilöiden käyttöön tarkoitettuja pyörätuoleja.
- (4) Direktiivin 2009/103/EY soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä kevyet sähkökäyttöiset ajoneuvot, jotka eivät kuulu "ajoneuvon" määritelmän alaan. Mikään kyseisessä direktiivissä ei kuitenkaan saisi estää jäsenvaltioita vaatimasta niiden kansallisen lainsäädännön nojalla liikennevakuutusta edellytyksin, jotka ne itse vahvistavat minkä tahansa sellaisen maalla käytettävän moottorikäyttöisen laitteen osalta, joka ei kuulu kyseisessä direktiivissä vahvistetun "ajoneuvon" määritelmän alaan ja jolle kyseisessä direktiivissä ei näin ollen edellytetä tällaista vakuutusta. Kyseisellä direktiivillä ei myöskään saisi estää jäsenvaltioita säätämästä niiden kansallisessa lainsäädännössä siitä, että muun moottorikäyttöisen laitteen aiheuttamissa liikennevahingoissa vahingon kärsineet voivat kääntyä 4 luvussa määritetyn jäsenvaltion korvauselimen puoleen. Jäsenvaltioiden olisi niin ikään voitava päättää, että kun niiden alueella asuvat ovat kärsineet vahingon tällaisen muun moottorikäyttöisen laitteen aiheuttamassa liikennevahingossa toisessa jäsenvaltiossa, jossa kyseiselle moottorikäyttöiselle laitteelle ei vaadita liikennevakuutusta, kyseisillä niiden alueella asuvilla on mahdollisuus kääntyä 4 luvussa määritetyn korvauselimen puoleen siinä jäsenvaltiossa, jossa he asuvat. Jäsenvaltioiden korvauselimillä olisi oltava mahdollisuus tehdä keskinäinen sopimus siitä, millä tavoin ne tekevät yhteistyötä tämänkaltaisessa tilanteessa.
- (5) Euroopan unionin tuomioistuin on hiljattain antamissaan ratkaisuissa eli asioissa Vnuk ⁽⁴⁾, Rodrigues de Andrade ⁽⁵⁾ ja Torreiro ⁽⁶⁾ antamissaan tuomioissa käsitteen "ajoneuvojen käyttäminen" merkitystä. Unionin tuomioistuin on erityisesti tarkentanut, että moottoriajoneuvoja on niiden ominaisuuksista riippumatta tarkoitus käyttää tavanomaisesti liikennevälineinä ja että näiden ajoneuvojen käytön piiriin kuuluu kaikenlainen ajoneuvon tavanomaista käyttötarkoitusta vastaava käyttö liikennevälineenä riippumatta siitä, missä maastossa moottoriajoneuvoa käytetään ja onko ajoneuvo paikallaan vai liikkeessä. Direktiiviä 2009/103/EY ei sovelleta, jos liikennevahingon aiheutuessa tällaisen ajoneuvon tavanomainen käyttötarkoitus on "käyttö muuna kuin liikennevälineenä". Tästä voisi olla kyse, jos ajoneuvoa ei käytetä kyseisen direktiivin 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisessa tarkoituksessa, sillä sen tavanomainen käyttötarkoitus on esimerkiksi "käyttö teollisuuden tai maatalouden voimanlähteenä". Oikeusvarmuuden vuoksi on aiheellista ottaa tämä oikeuskäytäntö huomioon lisäämällä direktiiviin 2009/103/EY "ajoneuvon käytön" määritelmä.
- (6) Eräät moottoriajoneuvot ovat pienempiä, joten niiden kohdalla on epätodennäköisempää, että ne aiheuttaisivat merkittäviä henkilö- tai omaisuusvahinkoja. Niiden sisällyttäminen direktiivin 2009/103/EY soveltamisalaan ei olisi oikeasuhteista eikä tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavaa. Se myös hankaloittaisi sellaisten sähköpolkupyörien kaltaisten uudempien ajoneuvojen käyttöönottoa, jotka eivät kulje yksinomaan mekaanisella voimalla, ja hidastaisi innovointia. Ei myöskään ole olemassa riittävästi näyttöä siitä, että tällaiset pienemmät ajoneuvot voisivat aiheuttaa liikennevahinkoja samassa määrin kuin muut ajoneuvot, kuten henkilö- tai kuorma-autot. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti unionin tason vaatimusten olisi sen vuoksi katettava ainoastaan ne ajoneuvot, jotka on määritelty tällaisiksi direktiivissä 2009/103/EY.

⁽⁴⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 4.12.2014, Vnuk, C-162/13, ECLI:EU:C:2014:2146.

⁽⁵⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 28.11.2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, ECLI:EU:C:2017:908.

⁽⁶⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 20.12.2017, Torreiro, C-334/16, ECLI:EU:C:2017:1007.

- (7) Liikennevakuutuksen olisi lähtökohtaisesti katettava liikennevahingot jäsenvaltioiden kaikilla alueilla. Eräillä jäsenvaltioilla on kuitenkin säännöksiä, joita sovelletaan yksinomaan sellaisilla erityisillä alueilla käytettäviin ajoneuvoihin, joille on rajoitettu pääsy. Kyseisten jäsenvaltioiden olisi voitava tehdä rajallisia poikkeuksia direktiivin 2009/103/EY 3 artiklaan sellaisten rajoitetuttujen alueiden osalta, joille asiattomien ei pitäisi päästä, kuten sijainniltaan erityisten alueiden osalta sekä satamien ja lentoasemien laitteille tarkoitettujen alueiden osalta. Jos jäsenvaltio päättää tehdä tällaisia poikkeuksia, sen olisi myös toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että korvausta maksetaan tällaisen ajoneuvon aiheuttamista vahingoista tai vammoista.
- (8) Jäsenvaltion olisi niin ikään voitava olla vaatimatta pakollista liikennevakuutusta ajoneuvoille, joita ei sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ole hyväksytty käyttöön yleisillä teillä. Tällaisen jäsenvaltion olisi kuitenkin toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että korvausta maksetaan vahingoista tai vammoista, joita tällaiset ajoneuvot ovat aiheuttaneet, paitsi jos jäsenvaltio päättää poiketa myös direktiivin 2009/103/EY 10 artiklasta siltä osin kuin kyseessä on korvaus vahingoista, joita tällaiset ajoneuvot ovat aiheuttaneet alueilla, joille yleisöllä ei ole pääsyä sen vuoksi, että tällaisille alueille, sellaisina kuin ne määritellään sen kansallisessa lainsäädännössä, pääsyä koskee oikeudellinen tai fyysinen rajoitus. Tällaista poikkeusta 10 artiklasta olisi sovellettava ajoneuvoihin, joiden osalta jäsenvaltio on päättänyt poiketa vakuuttamisvelvollisuudesta siksi, että kyseisiä ajoneuvoja ei sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ole hyväksytty käyttöön yleisillä teillä, vaikka kyseisiä ajoneuvoja koskevaan vakuuttamisvelvollisuuteen voitaisiin soveltaa myös jotakin muuta, direktiivin 2009/103/EY 5 artiklassa säädettyä poikkeusta.
- (9) Eräissä jäsenvaltioissa on säännöksiä, jotka koskevat ajoneuvon käyttöä välineenä tahalliseen henkilö- tai omaisuusvahinkojen aiheuttamiseen. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa sallittava vakavimpien rikosten kohdalla jatkaa oikeudellista käytäntöään, jonka mukaan kyseiset vahingot suljetaan pakollisen liikennevakuutuksen ulkopuolelle tai vahingon kärsineille vakuutuksesta maksettava korvaus peritään takaisin kyseisestä vahingosta korvausvastuussa olevilta henkilöiltä. Jotta direktiivillä 2009/103/EY myönnettyä suojaa ei kuitenkaan heikennettäisi, tällaiset oikeudelliset käytännöt olisi sallittava vain, jos jäsenvaltio varmistaa, että tällaisissa tapauksissa vahingon kärsineille korvataan tällainen vahinko tavalla, joka on mahdollisimman lähellä tapaa, jolla vahinko korvattaisiin heille direktiivin 2009/103/EY nojalla. Tällainen vahinko olisi korvattava direktiivin 2009/103/EY mukaisesti, paitsi jos jäsenvaltio on säätänyt tällaisesta vaihtoehdoisesta korvausmekanismista tai takuusta, jolla varmistetaan vahingon kärsineille korvaus tällaisesta vahingosta tavalla, joka on mahdollisimman lähellä tapaa, jolla tällainen vahinko korvattaisiin heille kyseisen direktiivin nojalla.
- (10) Jäsenvaltioiden ei pitäisi soveltaa direktiiviä 2009/103/EY ajoneuvojen käyttöön niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti sallituissa moottoriturheilutapahtumissa ja -toiminnoissa, mukaan lukien kilpa-ajot ja kilpailut sekä harjoittelu, testaus ja esittelyt, mukaan lukien nopeutta, luotettavuutta tai taitoa koskevat. Tällaisten vapautettujen toimintojen olisi tapahduttava rajoitetulla ja merkityllä alueella siten, että varmistetaan, että tavanomainen liikenne, yleisön jäsenet ja muut toimintaan liittymättömät tahot eivät tosiasiallisesti tai mahdollisesti pysty niiden kanssa käyttämään ajettavaa olevaa reittiä. Tällaisiin toimintoihin sisältyvät yleensä toiminnat nimetyillä moottoriturheiluradoilla tai -reiteillä ja niiden välittömässä läheisyydessä olevilla alueilla, kuten turva-alueilla, varikkoalueilla ja autotalleilla, joilla liikennevahinkoriski on paljon suurempi tavanomaisiin teihin verrattuna ja joille asiattomien ei pitäisi päästä.
- (11) Tällaista moottoriturheilutapahtumia ja -toimintoja koskevaa vapautusta olisi sovellettava ainoastaan silloin, kun jäsenvaltio varmistaa, että tapahtuman tai toiminnan järjestäjä taikka mikä tahansa muu taho on ottanut vaihtoehdoisen vakuutuksen tai takuun, joka kattaa kolmansille, katsojat ja muut sivulliset mukaan lukien, aiheutuvan vahingon muttei välttämättä osallistuville kuljettajille ja heidän ajoneuvoilleen aiheutuvaa vahinkoa. Vahinko olisi korvattava, osallistuville kuljettajille ja heidän ajoneuvoilleen aiheutuvaa vahinkoa mahdollisesti lukuun ottamatta, direktiivin 2009/103/EY mukaisesti, paitsi jos järjestäjät tai muut tahot ovat mainitun vapautuksen ehtona ottaneet vaihtoehdoisen vakuutuksen tai takuun.
- (12) Jotta direktiivillä 2009/103/EY myönnettyä suojaa ei heikennettäisi, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti sallituissa moottoriturheilutapahtumissa ja -toiminnoissa, joihin kyseistä vapautusta voidaan soveltaa, korvataan vahingon kärsineille tällainen vahinko tavalla, joka on mahdollisimman lähellä tapaa, jolla vahinko korvattaisiin heille direktiivin 2009/103/EY nojalla.

- (13) Silloin kun ajoneuvoja valmistetaan ja kuljetetaan, niillä ei ole liikennekäyttötarkoituksia eikä niitä katsota käytettävän direktiivin 2009/103/EY 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisessa tarkoituksessa. Jos jäsenvaltio kuitenkin päättää olla soveltamatta vaatimusta ottaa tällaisille ajoneuvoille liikennevakuutus direktiivin 2009/103/EY 28 artiklan 1 kohdan nojalla, toiminnan vastuuvakuutuksen olisi katettava vahinko, jonka kyseiset ajoneuvot saattaisivat aiheuttaa.
- (14) Monen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä vakuuttamisvelvollisuus on nykyisin liitetty direktiivin 2009/103/EY 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuun ajoneuvon käyttöön. Tällaisissa jäsenvaltioissa ajoneuvon käyttö on sallittua vain, kun ajoneuvo on rekisteröitynä. Kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetään, että ajoneuvolla on oltava liikennevakuutus ajoneuvon aktiivisen rekisterissäolon ja direktiivin 2009/103/EY 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua käytön aikana. Näin ollen kyseiset jäsenvaltiot eivät edellytä vakuutusta sellaisten ajoneuvojen käytölle, jotka on lopullisesti tai väliaikaisesti poistettu rekisteristä esimerkiksi siksi, että ne ovat museossa, niitä entisöidään tai niitä ei ole käytetty pidempään aikaan muusta syystä, kuten kausiluonteisen käytön vuoksi. Tällaisten jäsenvaltioiden on tarpeen toteuttaa aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että direktiivin 2009/103/EY nojalla saatavilla olevan korvauksen mukaista korvausta maksetaan vahingoista tai vammoista, joita kyseisessä direktiivissä määritellyt ajoneuvot, joita käytetään sen 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisessa tarkoituksessa, ovat aiheuttaneet niiden alueella ja muiden jäsenvaltioiden alueilla.
- (15) Eräät jäsenvaltiot, joissa velvollisuutta ottaa vakuutus moottoriajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta ei ole liitetty ajoneuvon rekisteröintiin, eivät nykyisin vaadi pakollista liikennevakuutusta ajoneuvoille, jotka on niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti virallisesti poistettu käytöstä. Esimerkkejä tällaisesta virallisesta käytöstäpoistosta ovat ilmoituksen lähettäminen toimivaltaiselle viranomaiselle tai muille toimivaltaisen viranomaisen tehtävää hoitaville nimetyille tahoille taikka muiden todennettavissa olevien fyysisten toimenpiteiden toteuttaminen. Kyseisten jäsenvaltioiden on tarpeen toteuttaa aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että direktiivin 2009/103/EY nojalla saatavilla olevan korvauksen mukaista korvausta maksetaan vahingoista tai vammoista, joita tällaiset ajoneuvot ovat aiheuttaneet niiden alueella ja muiden jäsenvaltioiden alueilla.
- (16) Jäsenvaltioiden on nykyisin pidätyttävä tarkastamasta sellaisten ajoneuvojen vakuutuksia, joiden pysyvä kotipaikka on jonkin toisen jäsenvaltion alueella, ja sellaisten ajoneuvojen vakuutuksia, joiden pysyvä kotipaikka on kolmannen maan alueella ja jotka saapuvat niiden alueelle toisen jäsenvaltion alueelta. Teknologian uudet edistysaskeleet, kuten rekisterikilpien automaattisen tunnistuksen mahdollistava teknologia, antavat mahdollisuuden tarkastaa ajoneuvojen vakuutuksia pysäyttämättä ajoneuvoja ja puuttumatta siten henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen. Sen vuoksi on aiheellista sallia tällaiset ajoneuvojen vakuutustarkastukset mutta vain, jos ne ovat syrjimättömiä, tarpeellisia ja oikeasuhteisia, ne ovat osa sellaisten kansallisella alueella toteuttavien tarkastusten yleistä järjestelmää, jotka koskevat myös niitä ajoneuvoja, joiden pysyvä kotipaikka on tarkastukset tekevän jäsenvaltion alueella, eivätkä ne edellytä ajoneuvon pysäyttämistä.
- (17) Jos jäsenvaltiot päättävät perustaa järjestelmän käsittelemään henkilötietoja, joita voidaan myöhemmin jakaa muiden jäsenvaltioiden kanssa, kuten rekisterikilpien tunnistusteknologiasta saatavia tietoja, niiden on tarpeen antaa lainsäädäntöä, joka mahdollistaa henkilötietojen käsittelyn vakuuttamattomalla ajoneuvolla ajamisen estämiseksi, ja säätää samalla soveltuvista toimenpiteistä rekisteröityjen oikeuksien ja vapauksien sekä oikeutettujen etujen turvaamiseksi. Vakuuttamattomalla ajoneuvolla ajamisen estämiseksi tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (*) säännöksiä. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä olisi erityisesti mainittava tietojen käsittelyn täsmällinen tarkoitus, viitattava asiaankuuluvaan oikeusperustaan, noudatettava asiaankuuluvia turvallisuusvaatimuksia ja kunnioitettava tarpeellisuuden, oikeasuhteisuuden ja käyttötarkoitussidonnaisuuden periaatteita sekä vahvistettava tietojen oikeasuhteinen säilyttämisaika. Kaikkiin jäsenvaltioiden lainsäädännön puitteissa kehitettäviin ja käytettäviin tietojenkäsittelyjärjestelmiin olisi myös sovellettava sisäänrakennetun henkilötietojen suojan ja oletusarvoisen henkilötietojen suojan periaatteita.
- (18) Kyseisten periaatteiden mukaisesti jäsenvaltiot eivät saisi säilyttää yksinomaan vakuutustarkastuksen käsittelyä varten käsiteltäviä henkilötietoja pidempään kuin sen ajan, joka on tarpeen sen tarkastamiseksi, onko ajoneuvolla voimassa oleva vakuutus. Kun ajoneuvolla on todettu olevan vakuutus, kaikki kyseiseen tarkastukseen liittyvät tiedot olisi poistettava. Kun tarkastusjärjestelmässä ei pystytä selvittämään, onko ajoneuvo vakuutettu, kyseisiä

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

tietoja olisi säilytettävä ainoastaan rajoitetun ajan, joka ei saa ylittää vakuutusturvan olemassaolon selvittämiseksi tarvittavien päivien lukumäärää. Jos ajoneuvolta on todettu puuttuvan voimassa oleva vakuutus, on kohtuullista vaatia, että tällaiset tiedot säilytetään siihen saakka, että mahdolliset hallinnolliset tai oikeudelliset prosessit on saatu päätökseen ja ajoneuvolla on voimassa oleva vakuutus.

- (19) Direktiivissä 2009/103/EY vahvistetaan nykyisin eri viitepäivät vakuutusturvan vähimmäismäärien määräajoin suoritettavalle uudelleenlaskennalle eri jäsenvaltioissa, minkä vuoksi vakuutusturvan vähimmäismäärät ovat eri jäsenvaltioissa erisuuruisia. Jotta varmistettaisiin vahingon kärsineiden yhtäläinen vähimmäissuoja koko unionissa, kyseiset vähimmäismäärät olisi yhdenmukaistettava ja käyttöön olisi otettava yhdenmukainen tarkistuslauseke, jonka mukaan vertailuarvona käytetään Eurostatin julkaisemaa yhdenmukaistettua kuluttajahintaindeksiä, sekä tällaista tarkistusta koskevat menettelysäännöt, joissa vahvistetaan yhdenmukainen määräaika.
- (20) Liikennevahingoissa vahingon kärsineiden vaikuttava ja tehokas suoja edellyttää, että heillä on oikeus esittää korvausvaatimus asuinjäsenvaltiossaan ja saada vastaus kohtuullisen ajan kuluessa. Se myös edellyttää, että jos kyseisten vahingon kärsineiden vaatimukset ovat perusteltuja, heille suoritetaan aina korvaus heille aiheutuneista henkilö- tai omaisuusvahingoista riippumatta siitä, onko korvausvastuussa olevan osapuolen vakuutusyrittäjä maksukykyinen. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi perustettava tai valtuutettava elin, joka suorittaa ensimmäisen korvauksen niiden alueella asuville vahingon kärsineille ja jolla on oikeus saada mainittu korvaus takaisin elimeltä, joka on perustettu tai valtuutettu samaan tarkoitukseen korvausvastuussa olevan osapuolen ajoneuvon vakuuttaneen maksukyvyttömän vakuutusyrittäjän kotijäsenvaltiossa. Jos jäsenvaltiolla on jo jokin korvausjärjestely, jäsenvaltion olisi voitava sallia sen käyttäminen jatkossakin.
- (21) Vakuutusyrittäjästä voi tulla maksukyvyttömän eri syistä, kuten esimerkiksi siksi, että se asetetaan konkurssiin, se laiminlyö velvoitteidensa noudattamisen luovuttuaan toimiluvastaan kotijäsenvaltiossaan tai sitä koskee kumoamistoimenpide tai päätös sen toiminnan kieltämisestä. Kun annetaan määräys tai tehdään päätös konkurssi- tai likvidaatiomenettelyn aloittamisesta, kyseinen määräys tai päätös olisi julkistettava. Sen elimen, joka on perustettu tai valtuutettu suorittamaan korvausta vahingon kärsineille vakuutusyrittäjän maksukyvyttömyystapauksessa vakuutusyrittäjän kotijäsenvaltiossa, olisi ilmoitettava kyseisestä määräyksestä tai päätöksestä tällaisille elimille kaikissa muissa jäsenvaltioissa.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että elin, joka on perustettu tai valtuutettu suorittamaan korvausta vahingon kärsineille vakuutusyrittäjän maksukyvyttömyystapauksessa siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella vahingon kärsinyt asuu, on kaikissa menettelyn vaiheissa toimivaltainen pyytämään tietoa muilta asiaankuuluvilta elimiltä, viranomaisilta ja sidosryhmiltä unionissa, antamaan niille ja saamaan niiltä tietoa sekä tekemään niiden kanssa yhteistyötä. Tällaisten tietojen olisi oltava riittäviä, jotta vastaanottaja saa ainakin yleisen käsityksen tilanteesta. Tällaiset tiedot ovat tärkeitä sen varmistamiseksi, että korvausta vahingon kärsineelle suorittava elin pystyy ennen korvauksen maksamista selvittämään itse tai yhdessä kaikkien muiden asiaankuuluvien osapuolten kanssa kansallisen lainsäädännön nojalla, onko vakuutusyrittäjä jo suorittanut korvausvaatimuksen esittäjälle tämän vaatiman korvauksen. Kyseiselle elimelle esitetty korvausvaatimus voidaan jopa siirtää vakuutusyrittäjälle lisätutkintaa tai päätöstä varten, jos kansallisessa prosessioikeudessa niin edellytetään. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että elin pyytää ja saa yksityiskohtaisempia tietoja tietyistä korvausvaatimuksista.
- (23) Hyvitysjärjestelmä ei saisi vaikuttaa vahingon kärsineiden vakuutusturvan tasoa koskevan sovellettavan lain soveltamiseen. Korvausvaatimukseen olisi sovellettava samoja periaatteita riippumatta siitä, onko vakuutusyrittäjä maksukykyinen vai maksukyvyttömän. Korvausvastuussa olevan osapuolen vakuuttaneen vakuutusyrittäjän kotijäsenvaltion elimen olisi hyvitettävä korvaus sen jäsenvaltion elimelle, jonka alueella vahingon kärsinyt asuu, kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun vakuutusyrittäjän kotijäsenvaltion elin on saanut hyvitysvaatimuksen korvauksesta, jonka vahingon kärsineen asuinjäsenvaltion elin on suorittanut vahingon kärsineelle.

- (24) Sen mukaan, missä vaiheessa korvausvaatimusten käsittely on, mitä korvauksia vahingon kärsineille on suoritettu ja millaisia hyvitysmenettelyjä eri elimissä on, vahingon kärsineille vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa korvausta suorittamaan perustettujen tai valtuutettujen elinten välillä voi olla hyvittämättömistä korvauksista johtuvia vastuita. Takautumisoikeuden olisi siirryttävä korvauksen ensin suorittaneelta elimeltä toisen jäsenvaltion elimelle, sitä mukaa kuin elinten välinen hyvitysmenettely etenee. Sen vuoksi vahingon kärsineen oikeuden saada korvausta vahingonaiheuttajalta tai tämän vakuutusyritykseltä olisi siirryttävä elimelle siinä määrin, kuin kyseinen elin on suorittanut korvausta kärsitystä vahingosta eikä ole saanut siitä vielä hyvitystä. Vahingon kärsineen oikeutta saada korvausta vakuutuskenottajalta tai muulta vakuutetulta vahingonaiheuttajalta ei kuitenkaan saisi siirtää elimelle siltä osin, kuin maksukyvytön vakuutusyritys kattaisi vakuutuksenottajan tai muun vakuutetun vastuun sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kullakin jäsenvaltiolla olisi oltava velvollisuus tunnustaa tämän korvausoikeuden siirtyminen sellaisena, kuin siitä toisessa jäsenvaltiossa säädetään.
- (25) Jotta varmistettaisiin vahingon kärsineiden vaikuttava ja tehokas suoja vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa, jäsenvaltioiden on tarpeen toteuttaa asianmukaiset järjestelyt sen varmistamiseksi, että korvauksen suorittamiseksi vahingon kärsineille tarvittavat varat ovat saatavilla silloin, kun korvaus on maksettava. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kotijäsenvaltioiden olisi päätettävä kyseisistä järjestelyistä kansallisella tasolla. Niissä olisi kuitenkin noudatettava unionin oikeutta ja erityisesti sellaisia periaatteita kuin *lex specialis* ja *lex posterior*. Jos jokin jäsenvaltio vaatii vakuutusyrityksiltä rahoitusosuuksia, kyseisiä rahoitusosuuksia olisi perittävä ainoastaan kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneilta vakuutusyrityksiltä, jotta vakuutuksenantajille ei aiheutuisi perusteetonta ja kohtuutonta rasitetta. Tämä ei saisi vaikuttaa sellaisten muiden tehtävien rahoittamiseen, joita vahingon kärsineille vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa korvausta suorittamaan perustetulle tai valtuutetulle elimelle voitaisiin antaa.
- (26) Jotta varmistettaisiin, että tässä direktiivissä säädetty vaatimukset korvauksen suorittamisesta vahingon kärsineille vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa pannaan täytäntöön tehokkaasti, niiden elinten, joille on annettu tämä tehtävä, olisi pyrittävä tekemään sopimus tehtävistään ja velvoitteistaan sekä hyvitysmenettelyistä. Jos tällaista sopimusta ei ole tehty 24 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään tällaisten elinten menettelyihin liittyvät tehtävät ja menettelyihin liittyvät velvoitteet hyvityksen osalta.
- (27) Vahingon kärsineillä olisi vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa oltava oikeus esittää korvausvaatimus elimelle asuinjäsenvaltiossaan, myös silloin, kun liikennevahinko on aiheutunut muussa jäsenvaltiossa kuin heidän asuinjäsenvaltiossaan. Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa korvauksen suorittaminen tällaisille vahingon kärsineille uuden tai jo olemassa olevan elimen tehtäväksi, direktiivin 2009/103/EY 24 artiklan nojalla perustettu tai hyväksytty korvauselin mukaan lukien. Jäsenvaltioiden olisi vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa myös voitava antaa korvauksen suorittaminen vahingon kärsineille yhden ainoan elimen tehtäväksi silloin, kun liikennevahinko on aiheutunut heidän asuinjäsenvaltiossaan ja kun se on aiheutunut muissa jäsenvaltioissa kuin heidän asuinjäsenvaltiossaan. Muissa jäsenvaltioissa kuin asuinjäsenvaltiossaan vahingon kärsineiden tapauksessa on niin ikään tärkeää varmistaa tietojenvaihto ja yhteistyö direktiivin 2009/103/EY 24 artiklan nojalla perustettujen tai hyväksyttyjen korvauselinten kanssa kaikissa jäsenvaltioissa ja korvausedustajien kanssa.
- (28) Jäsenvaltiot voivat perustaa tai valtuuttaa useamman kuin yhden korvauselimen direktiivin 2009/103/EY nojalla, mikä voisi mahdollisesti vaikeuttaa vahingon kärsineille sen elimen tunnistamista, jolle heidän on esitettävä korvausvaatimuksensa. Jäsenvaltioiden, jotka perustavat tai valtuuttavat useamman kuin yhden korvauselimen, olisi sen vuoksi varmistettava, että vahingon kärsineet voivat saada olennaisia tietoja mahdollisista tavoista hakea korvausta niin, että he voivat helposti ymmärtää, miltä elimeltä heidän olisi haettava korvausta.
- (29) Kun kyseessä on jäsenvaltiosta toiseen toimitettu ajoneuvo, vakuutusturvasta kolmansille aiheutuvan vahingon varalta vastuussa olevan henkilön olisi voitava valita, ottaako hän vakuutuksen siinä jäsenvaltiossa, jossa ajoneuvo on rekisteröity, vai määränpääjäsenvaltiossa 30 päivän ajan siitä, kun ostaja on hyväksynyt toimituksen, vaikka ajoneuvoa ei ole virallisesti rekisteröity määränpääjäsenvaltiossa. Sen jäsenvaltion, jossa ajoneuvo on rekisteröity, tietokeskuksen ja, jos kyseessä on eri jäsenvaltio, määränpääjäsenvaltion tietokeskuksen sekä muun asiaankuuluvan

jäsenvaltion, kuten sen jäsenvaltion, jonka alueella liikennevahinko on tapahtunut tai jossa vahingon kärsinyt asuu, tietokeskuksen olisi tehtävä keskenään yhteistyötä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiosta toiseen toimitettua ajoneuvoa koskevat tarvittavat tiedot, jotka niillä on direktiivin 2009/103/EY 23 artiklan mukaisesti, ovat saatavilla.

- (30) Kun liikennevahingossa on ollut osallisena perävaunu, jolle on otettu kolmansille aiheutuvan vahingon varalta vetoajoneuvon vakuutuksesta erillinen vakuutus, vahingon kärsineen olisi voitava esittää korvausvaatimus perävaunun vakuutuksenantajalle, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään. Vahingon kärsineen olisi pyynnöstä voitava saada perävaunun vakuutuksenantajalta tietoja vetoajoneuvon vakuutuksenantajasta tai tietoja direktiivin 2009/103/EY 10 artiklassa säädetystä korvausmekanismista, jos perävaunun vakuutuksenantaja ei pysty selvittämään vetoajoneuvon vakuutuksenantajaa siitä huolimatta, että se on toteuttanut kohtuulliset toimet sen selvittämiseksi.
- (31) Jotta vakuutus- ja vahinkohistoriat olisi helpompi tunnustaa uutta vakuutus sopimusta tehtäessä, olisi oltava mahdollista todentaa vaivattomasti sellaisten vakuutuksenottajien aiemmat vakuutus- ja vahinkohistoriat, jotka haluavat tehdä uusia vakuutus sopimuksia vakuutusyriyksen kanssa. Vakuutus- ja vahinkohistoriatodistusten tarkastamisen ja todentamisen yksinkertaistamiseksi on tärkeää, että ne ovat sisällöltään ja muodoltaan samanlaisia kaikissa jäsenvaltioissa. Vakuutusyriykset, jotka ottavat vakuutus- ja vahinkohistoriatodistukset huomioon määrittäessään liikennevakuutusten vakuutusmaksuja, eivät myöskään saisi harjoittaa syrjintää vakuutuksenottajan kansalaisuuden tai pelkästään hänen edellisen asuinjäsenvaltionsa perusteella. Vakuutusyriyksen olisi lisäksi kohdeltava toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevaa vakuutus- ja vahinkohistoriatodistusta yhdenvertaisesti kotimaiseen todistukseen verrattuna ja sovellettava toisen jäsenvaltion asiakkaaseen alennuksia, jotka olisivat saatavilla muuten samanlaiselle kotimaiselle asiakkaalle, mukaan lukien jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä edellytettävät alennukset, kuten bonus–malus-järjestelmiin perustuvat alennukset. Jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava vapaasti antaa bonus–malus-järjestelmiä koskevaa kansallista lainsäädäntöä, sillä tällaiset järjestelmät ovat luonteeltaan kansallisia eikä niihin liity rajatylittäviä tekijöitä, ja sen vuoksi niitä koskevan päätösvallan olisi toissijaisuusperiaatteen mukaisesti pysyttävä jäsenvaltioilla. Jotta jäsenvaltiot voisivat tarkistaa, käsittelevätkö vakuutusyriykset vakuutus- ja vahinkohistoriatodistuksia ja miten ne kohtelevat niitä, vakuutusyriyksen olisi julkaistava yleinen kuvaus toimintaperiaatteistaan, joiden mukaisesti ne käyttävät vakuutus- ja vahinkohistorioita laskiessaan vakuutusmaksuja. Vakuutusyriykset eivät ole velvollisia julkaisemaan kaupallisesti arkaluonteisia tietoja, kuten tariffisääntöjen yksityiskohtia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/943 ⁽⁸⁾ soveltamista.
- (32) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2009/103/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vakuutus- ja vahinkohistoriatodistuksen muodon ja sisällön osalta. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁹⁾ mukaisesti.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi voitava halutessaan sertifioida välineitä, joiden avulla kuluttajat voivat vertailla hintoja, tariffeja ja vakuutus suojaa liikennevakuutuksen tarjoajien välillä, jos nämä välineet täyttävät direktiivissä 2009/103/EY vahvistetut edellytykset. Jos tällaiset välineet on sertifioitu asianmukaisesti, niitä voitaisiin nimittää ”liikennevakuutusten riippumattomiksi hintavertailuvälineiksi”. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava ottaa käyttöön julkisia hintavertailuvälineitä, joita hallinnoi viranomainen.
- (34) Sen varmistamiseksi, että korvausvaatimukset käsitellään sujuvasti silloin, kun kansallisen lainsäädännön nojalla vaaditaan liikennevahinkoraportti, ja kansallisessa lainsäädännössä varmistetaan vahingon kärsineen oikeus saada toimivaltaisilta viranomaisilta kopio liikennevahinkoraportista, on tärkeää, että vahingon kärsineellä on siihen pääsy hyvissä ajoin.
- (35) Jotta voitaisiin varmistaa, että liikennevakuutuksen vakuutusturvan vähimmäismäärät eivät pienene ajan myötä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisten vähimmäismäärien tarkistamista muuttuvan taloustilanteen huomioon ottamiseksi.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liike toimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (36) On erityisen tärkeää, että hyväksyttäessä delegoituja säädöksiä tämän direktiivin mukaisten valtuutusten nojalla komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹⁰⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (37) Komission olisi osana direktiivin 2009/103/EY toimivuuden arviointia seurattava kyseisen direktiivin soveltamista ottaen huomioon vahingon kärsineiden lukumäärän, sellaisten korvausten määrän, jotka ovat vielä maksamatta maksujen viivästyttyä rajatylittävien maksukyvyttömyystapausten vuoksi, vakuutusturvan vähimmäismäärien tason jäsenvaltioissa, sellaisten korvausvaatimusten määrän, jotka johtuvat rajatylittävään liikenteeseen liittyvästä vakuuttamattomalla ajoneuvolla ajamisesta, sekä vakuutus- ja vahinkohistoriatodistuksia koskevien valitusten lukumäärän.
- (38) Komission olisi lisäksi laadittava kertomus, jossa arvioidaan sellaisten korvaukselinten toimintaa, jotka on perustettu tai valtuutettu suorittamaan korvausta vahingon kärsineille vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa, niiden välistä yhteistyötä ja niiden rahoitusta. Kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus.
- (39) Jotta varmistettaisiin, että direktiivi 2009/103/EY palvelee edelleen tarkoitustaan, joka on mahdollisten vahingon kärsineiden suojaaminen liikennevahingoissa, joissa on osallisina moottoriajoneuvoja, komission olisi myös seurattava ja tarkasteltava uudelleen kyseistä direktiiviä ottaen huomioon teknologian kehityksen, mukaan lukien autonomisten ja puoliautonomisten ajoneuvojen lisääntyvä käyttö. Sen olisi lisäksi analysoitava sellaisten järjestelmien käyttöä vakuutusyrityksissä, joissa vakuutuksenottajien vakuutus- ja vahinkohistoriatodistukset vaikuttavat vakuutusmaksuihin. Komission olisi niin ikään arvioitava rajatylittävissä vakuutustarkastuksissa käytettyjen tietojenvaihtojärjestelmien tuloksellisuutta.
- (40) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, eli varmistaa erityisesti liikennevahingoissa vahingon kärsineiden yhtäläinen vähimmäissuoja koko unionissa, varmistaa heidän suojansa vakuutusyritysten maksukyvyttömyystapauksessa ja varmistaa unionin sisäraajat ylittävien mahdollisten vakuutuksenottajien vakuutus- ja vahinkohistoriatodistusten yhdenvertainen kohtelu vakuutuksenantajien taholta, vaan ne voidaan niiden vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (41) Jäsenvaltiot ovat selittävästi asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (42) Direktiivi 2009/103/EY olisi sen vuoksi muutettava,

⁽¹⁰⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2009/103/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 alakohta seuraavasti:

"1. 'ajoneuvolla'

a) moottoriajoneuvoa, joka kulkee yksinomaan mekaanisella voimalla maata mutta ei raiteita pitkin ja jonka

i) suurin rakenteellinen nopeus on yli 25 km/h; tai

ii) suurin nettopaino on yli 25 kg ja suurin rakenteellinen nopeus yli 14 km/h;

b) a alakohdassa tarkoitettun ajoneuvon kanssa käytettävää kytkettyä tai irrallista perävaunua.

Sen estämättä, mitä a ja b alakohdassa säädetään, yksinomaan liikkumisesteisten henkilöiden käyttöön tarkoitettuja pyörätuoliajoneuvoja ei pidetä tässä direktiivissä tarkoitettuina ajoneuvoina;"

b) lisätään alakohta seuraavasti:

"1 a. 'ajoneuvon käytöllä' ajoneuvon käyttöä, joka vastaa ajoneuvon käyttötarkoitusta liikennevälineenä liikennevahingon aiheutuessa, riippumatta ajoneuvon ominaisuuksista ja riippumatta siitä, missä maastossa ajoneuvoa käytetään ja onko ajoneuvo paikallaan vai liikkeessä;"

c) korvataan 2 alakohta seuraavasti:

"2. 'vahingon kärsineellä' henkilöä, jolla on oikeus saada korvausta ajoneuvojen aiheuttamista vahingoista tai vammoista;"

d) lisätään alakohta seuraavasti:

"8. 'kotijäsenvaltiolla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (*)13 artiklan 8 alakohdan a alakohdassa määriteltyä 'kotijäsenvaltiota'.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1)."

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Jokaisen jäsenvaltion on toteutettava, jollei 5 artiklasta muuta johdu, kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisen ajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta on otettu liikennevakuutus, jolla on pysyvä kotipaikka sen alueella.;"

b) lisätään ensimmäisen kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

"Tätä direktiiviä ei sovelleta ajoneuvon käyttöön moottoriurheilutapahtumissa ja -toiminnoissa, mukaan lukien kilpa-ajot, kilpailut, harjoittelu, testaus ja esittelyt rajoitetulla ja merkityllä alueella jäsenvaltiossa, kun kyseinen jäsenvaltio varmistaa, että toiminnan järjestäjä taikka mikä tahansa muu taho on ottanut vaihtoehtoisen vakuutuksen tai takuun, joka kattaa kolmansille, katsojat ja muut sivulliset mukaan lukien, aiheutuvan vahingon muttei välttämättä kata osallistuville kuljettajille ja heidän ajoneuvoilleen aiheutuvaa vahinkoa."

3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Vakuutusta koskevat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on pidätyttävä tarkastamasta sellaisten ajoneuvojen vakuutuksia, joiden pysyvä kotipaikka on jonkin toisen jäsenvaltion alueella, ja sellaisten ajoneuvojen vakuutuksia, joiden pysyvä kotipaikka on kolmannen maan alueella ja jotka saapuvat niiden alueelle toisen jäsenvaltion alueelta.

Ne voivat kuitenkin tarkastaa vakuutuksia edellyttäen, että tarkastukset ovat syrjimättömiä, tarpeellisia ja oikeasuhteisia asetetun tavoitteen saavuttamiseksi ja

- a) ne toteutetaan osana valvontaa, jonka yksinomaisena tarkoituksena ei ole vakuutusten tarkastaminen; tai
- b) ne ovat osa sellaisten kansallisella alueella toteuttavien tarkastusten yleistä järjestelmää, jotka koskevat myös ajoneuvoja, joiden pysyvä kotipaikka on tarkastuksen tekevän jäsenvaltion alueella, eivätkä ne edellytä ajoneuvon pysäyttämistä.

2. Rekisterinpitäjään sovellettavan jäsenvaltion lainsäädännön perusteella voidaan käsitellä henkilötietoja, kun se on tarpeen vakuuttamattomalla ajoneuvolla ajamisen estämiseksi muissa jäsenvaltioissa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka. Kyseisen lainsäädännön on oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (*) mukaista, ja siinä on myös säädettävä soveltuvista toimenpiteistä rekisteröidyn oikeuksien ja vapauksien sekä oikeutettujen etujen turvaamiseksi.

Kyseisissä jäsenvaltioiden toimenpiteissä on erityisesti mainittava tietojen käsittelyn täsmällinen tarkoitus, viitattava asiaankuuluvaan oikeusperustaan, noudatettava asiaankuuluvia turvallisuusvaatimuksia ja kunnioitettava tarpeellisuuden, oikeasuhteisuuden ja käyttötarkoitussidonnaisuuden periaatteita sekä vahvistettava tietojen oikeasuhteinen säilyttämisäika. Yksinomaan vakuutustarkastuksen käsittelyä varten tämän artiklan nojalla käsiteltävät henkilötiedot säilytetään ainoastaan niin kauan kuin ne ovat tarpeen kyseistä tarkoitusta varten, ja niin pian kuin tämä on saavutettu, ne poistetaan kokonaan. Jos vakuutustarkastuksesta käy ilmi, että ajoneuvolla on 3 artiklan mukainen pakollinen vakuutus, rekisterinpitäjän on välittömästi poistettava kyseiset tiedot. Kun tarkastuksessa ei pystytä selvittämään, onko ajoneuvolla 3 artiklan mukainen pakollinen vakuutus, tiedot säilytetään ainoastaan rajoitetun ajan, joka ei saa ylittää vakuutusturvan olemassaolon selvittämiseksi tarvittavien päivien lukumäärää.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojaa-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).”

4) Lisätään 5 artiklan kohdat seuraavasti:

”3. Jäsenvaltio voi poiketa 3 artiklasta, jos kyseessä ovat väliaikaisesti tai lopullisesti käytöstä poistetut ja käyttökiellossa olevat ajoneuvot, edellyttäen, että on otettu käyttöön virallinen hallintomenettely tai muu kansallisen lainsäädännön mukainen todennettavissa oleva toimenpide.

Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja ajoneuvoja kohdellaan samalla tavalla kuin ajoneuvoja, joita ei ole vakuutettu 3 artiklassa säädetyn mukaisesti.

Sen jäsenvaltion takuurahasto, jossa liikennevahinko on tapahtunut, voi sen jälkeen esittää korvausvaatimuksen takuurahastolle siinä jäsenvaltiossa, jossa on ajoneuvon pysyvä kotipaikka.

4. Jäsenvaltio voi poiketa 3 artiklasta, jos kyseessä ovat yksinomaan sellaisilla alueilla käytettävät ajoneuvot, joille on sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti rajoitettu pääsy.

Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja ajoneuvoja kohdellaan samalla tavalla kuin ajoneuvoja, joita ei ole vakuutettu 3 artiklassa säädetyn mukaisesti.

Sen jäsenvaltion takuurahasto, jossa liikennevahinko on tapahtunut, voi sen jälkeen esittää korvausvaatimuksen takuurahastolle siinä jäsenvaltiossa, jossa on ajoneuvon pysyvä kotipaikka.

5. Jäsenvaltio voi poiketa 3 artiklasta, jos kyseessä ovat ajoneuvot, joita ei sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ole hyväksytty käyttöön yleisillä teillä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen osalta 3 artiklasta poikkeavien jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisiä ajoneuvoja kohdellaan samalla tavalla kuin ajoneuvoja, joita ei ole vakuutettu 3 artiklassa säädetyn mukaisesti.

Sen jäsenvaltion takuurahasto, jossa liikennevahinko on tapahtunut, voi sen jälkeen esittää korvausvaatimuksen takuurahastolle siinä jäsenvaltiossa, jossa on ajoneuvon pysyvä kotipaikka.

6. Jos jäsenvaltio poikkeaa 5 kohdan nojalla 3 artiklasta sellaisten ajoneuvojen osalta, joita ei ole hyväksytty käyttöön yleisillä teillä, kyseinen jäsenvaltio voi poiketa myös 10 artiklasta, kun kyseessä on korvaus vahingoista, joita tällaiset ajoneuvot ovat aiheuttaneet alueilla, joille yleisöllä ei ole pääsyä siksi, että tällaisille alueille, sellaisina kuin ne määritellään sen kansallisessa lainsäädännössä, pääsyä koskee oikeudellinen tai fyysinen rajoitus.

7. Jäsenvaltioiden on 3–6 kohdan osalta ilmoitettava komissiolle poikkeuksen käytöstä ja sen täytäntöönpanoa koskevista täsmällisistä järjestelyistä. Komissio julkaisee luettelon kyseisistä poikkeuksista.”

5) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Vähimmäismäärät

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, tämän kuitenkaan rajoittamatta niiden oikeutta vahvistaa korkeampia vastuurajoja, että 3 artiklassa tarkoitettu pakollinen vakuutus kattaa seuraavat vähimmäismäärät:

- a) henkilövahinkojen osalta 6 450 000 euroa liikennevahinkoa kohden riippumatta vahingon kärsineiden lukumäärästä tai 1 300 000 euroa vahingon kärsinyttä kohden;
- b) omaisuusvahinkojen osalta 1 300 000 euroa liikennevahinkoa kohden riippumatta vahingon kärsineiden lukumäärästä.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, vähimmäismäärät muunnetaan jäsenvaltioiden kansalliseksi valuutaksi käyttämällä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 22 päivänä joulukuuta 2021 julkaistua valuuttakurssia.

2. Komissio tarkistaa 1 kohdassa tarkoitettuja määriä joka viides vuosi 22 päivästä joulukuuta 2021 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/792 (*) nojalla vahvistetun yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin (YKHI) mukaisesti.

Komissio hyväksyy 28 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä näiden määrien mukauttamisesta YKHI:hin kuuden kuukauden kuluessa kunkin viisivuotiskauden päättymisestä.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, määrät muunnetaan jäsenvaltioiden kansalliseksi valuutaksi käyttämällä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* uusien vähimmäismäärien laskentapäivänä julkaistua valuuttakurssia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/792, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindeksistä ja asuntohintaindeksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2494/95 kumoamisesta (EUVL L 135, 24.5.2016, s. 11).”

- 6) Korvataan 4 luvun otsikko seuraavasti:

”4 LUKU

KORVAUS VAHINGOISTA, JOTKA ON AIHEUTTANUT TUNTEMATON AJONEUVO TAI AJONEUVO, JONKA OSALTA EI OLE TÄYTETTY 3 ARTIKLASSA TARKOITETTUA VAKUUTTAMISVELVOLLISUUTTA, JA KORVAUS MAKSUKYVYTTÖMYYSTAPAUKSESSA”.

- 7) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta pitää elimen suorittamaa korvausta ensisijaisena tai toissijaisena eikä oikeutta säännellä korvausvaatimuksista sopimista kyseisen elimen ja vahingosta korvausvastuussa olevan henkilön tai olevien henkilöiden ja muiden vakuutusenantajien tai sosiaaliturvalaitosten välillä, joilta vaaditaan korvausta vahingon kärsineelle samasta vahingosta. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa sallia elimen asettavan korvauksen maksamisen ehdoksi, että vahingon kärsineen on jollakin tavoin osoitettava vastuussa olevan henkilön olevan kyvytön maksamaan tai kieltäytyvän maksamasta.”;

- b) (ei koske suomenkielistä toisintoa)

- c) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos elin on kuitenkin maksanut vahingon kärsineelle korvausta merkittävistä henkilövahingoista samasta liikennevahingosta, jossa tuntematon ajoneuvo aiheutti omaisuusvahinkoja, jäsenvaltiot eivät voi vapauttaa elintä korvauksen maksamisesta omaisuusvahingoista sillä perusteella, että ajoneuvo on tuntematon. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää enintään 500 euron omavastuusta, joka on tällaisen omaisuusvahingon kärsineen vastuulla.”;

- d) (ei koske suomenkielistä toisintoa)

- 8) Lisätään artikla seuraavasti:

”10 a artikla

Vahingon kärsineiden suoja heidän asuinjäsenvaltiossaan aiheutuneissa liikennevahingoissa vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa

1. Jokaisen jäsenvaltion on perustettava tai valtuutettava elin, jolle annetaan tehtäväksi suorittaa korvausta sen alueella asuville vahingon kärsineille ainakin vakuuttamisvelvollisuuden vastuurajoihin saakka omaisuusvahingoista tai henkilövahingoista, jotka on aiheuttanut jonkin vakuutusyrityksen vakuuttama ajoneuvo, siitä ajankohdasta, jona

- a) vakuutusyritys on konkurssimenettelyssä; tai

- b) vakuutusyritys on direktiivin 2009/138/EY 268 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määritellyssä likvidaatiomenettelyssä.

2. Jokaisen jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitetun elimen saatavilla on riittävästi varoja korvauksen suorittamiseksi vahingon kärsineille 10 kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, kun korvaus on maksettava 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyissä tilanteissa. Kyseisiin toimenpiteisiin voi sisältyä vaatimuksia suorittaa rahoitusosuuksia edellyttäen, että niitä asetetaan ainoastaan niille vakuutusyrityksille, joille ne asettava jäsenvaltio on antanut toimiluvan.

3. Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että aina kun toimivaltainen tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen antaa määräyksen tai tekee päätöksen 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisesta sellaisen vakuutusyrityksen osalta, jonka kotijäsenvaltio kyseinen jäsenvaltio on, kyseinen määräys tai

päätös julkistetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta minkään direktiivin 2009/138/EY 280 artiklan mukaisen velvoitteen soveltamista. Vakuutusyrityksen kotijäsenvaltiossa perustetun 1 kohdassa tarkoitetun elimen on varmistettava, että kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille elimille kaikissa jäsenvaltioissa ilmoitetaan riipeästi kyseisestä määräyksestä tai päätöksestä.

4. Vahingon kärsinyt voi esittää korvausvaatimuksen suoraan 1 kohdassa tarkoitettulle elimelle.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun elimen on korvausvaatimuksen saatuaan ilmoitettava vastaavalle elimelle vakuutusyrityksen kotijäsenvaltiossa ja konkurssi- tai likvidaatiomenettelyssä olevalle vakuutusyritykselle taikka sen direktiivin 2009/138/EY 268 artiklan 1 kohdan e alakohdassa määritellylle hallinnoitajalle tai f alakohdassa määritellylle selvittäjälle, että se on saanut vahingon kärsineeltä korvausvaatimuksen.

6. Konkurssi- tai likvidaatiomenettelyssä olevan vakuutusyrityksen taikka sen hallinnoitajan tai selvittäjän on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettulle elimelle, kun se suorittaa korvauksen tai kiistää vastuun sellaisen korvausvaatimuksen osalta, jonka myös 1 kohdassa tarkoitettu elin on saanut.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu elin antaa muun muassa vahingon kärsineen sen pyynnöstä antamien tietojen perusteella vahingon kärsineelle tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyn perustellun korvaustarjouksen tai perustellun vastauksen sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona vahingon kärsinyt on esittänyt elimelle korvausvaatimuksensa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa elimen on

a) tehtävä perusteltu korvaustarjous, jos se on todennut olevansa korvausvastuussa 1 kohdan a tai b alakohdan nojalla, jos korvausvaatimusta ei kiistetä ja jos vahinkojen suuruus on osittain tai kokonaan määritetty;

b) annettava perusteltu vastaus korvausvaatimuksessa esitettyihin seikkoihin, jos se on todennut, että se ei ole korvausvastuussa 1 kohdan a tai b alakohdan nojalla, tai jos vastuu kiistetään tai sitä ei ole tarkasti määritetty tai jos vahinkojen suuruutta ei ole kokonaan määritetty.

8. Jos korvaus on maksettava 7 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, 1 kohdassa tarkoitetun elimen on maksettava korvaus vahingon kärsineelle ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun vahingon kärsinyt on hyväksynyt 7 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun perustellun korvaustarjouksen.

Jos vahinkojen suuruus on määritetty vain osittain, ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua korvauksen maksamista koskevia vaatimuksia sovelletaan siltä osin kuin vahinkojen suuruus on määritetty osittain ja siitä ajankohdasta, jona niitä vastaava perusteltu korvaustarjous on hyväksytty.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettulla elimellä on kaikki tarvittavat valtuudet ja toimivaltuudet, jotta se voi tehdä yhteistyötä oikea-aikaisesti muiden tällaisten elinten kanssa muissa jäsenvaltioissa, 25 a artiklan nojalla perustettujen tai valtuutettujen elinten kanssa kaikissa jäsenvaltioissa ja muiden asianosaisten kanssa, mukaan lukien konkurssi- tai likvidaatiomenettelyssä oleva vakuutusyritys taikka sen hallinnoitaja tai selvittäjä, sekä jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa kaikissa vaiheissa tässä artikkelissa tarkoitetun menettelyn aikana. Tällaisen yhteistyön on sisällettävä tietojen pyytäminen, vastaanottaminen ja antaminen, tapauksen mukaan myös yksittäisten korvausvaatimusten yksityiskohdista.

10. Jos 1 kohdassa tarkoitetun vakuutusyrityksen kotijäsenvaltio on muu kuin se jäsenvaltio, jossa vahingon kärsinyt asuu, sen jäsenvaltion, jossa vahingon kärsinyt asuu, 1 kohdassa tarkoitettulla elimellä, joka on suorittanut vahingon kärsineelle korvauksen 8 kohdan mukaisesti, on oikeus vaatia täysimääräinen hyvitys maksamastaan korvauksesta 1 kohdassa tarkoitettulta elimeltä vakuutusyrityksen kotijäsenvaltiossa.

Vakuutusyrityksen kotijäsenvaltion 1 kohdassa tarkoitetun elimen on hyvittävä korvaus sen jäsenvaltion, jossa vahingon kärsinyt asuu, 1 kohdassa tarkoitettulle elimelle, joka on suorittanut vahingon kärsineelle korvauksen 8 kohdan mukaisesti, kohtuullisessa ajassa, joka ei saa ylittää kuutta kuukautta, paitsi jos kyseiset elimet kirjallisesti toisin sopivat, sen jälkeen, kun se on saanut tällaisen hyvitysvaatimuksen.

Vahingon kärsineen oikeus saada korvausta vahingonaiheuttajalta tai tämän vakuutusyhtiönsä siirtyä korvauksen ensimmäisen alakohdan nojalla suorittaneelle elimelle, lukuun ottamatta vahingon kärsineen oikeutta saada korvausta vakuutusnottajalta tai muulta vakuutetulta vahingonaiheuttajalta siltä osin kuin maksukyvytön vakuutusyhtiö kattaisi vakuutusnottajan tai muun vakuutetun vastuun sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jokainen jäsenvaltio on velvollinen tunnustamaan tämän korvausoikeuden siirtymisen sellaisena kuin siitä toisessa jäsenvaltiossa säädetään.

11. Edellä olevia 1–10 kohtaa sovelletaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta

- a) pitää 1 kohdassa tarkoitetun elimen suorittamaa korvausta ensisijaisena tai toissijaisena;
- b) säännellä korvausvaatimuksista sopimista saman liikennevahingon johdosta seuraavien kesken:
  - i) 1 kohdassa tarkoitettu elin;
  - ii) vahingosta korvausvastuussa oleva henkilö tai olevat henkilöt;
  - iii) muut vakuutusyhtiöt tai sosiaaliturvalaitokset, joiden on suoritettava korvausta vahingon kärsineelle.

12. Jäsenvaltiot eivät saa sallia sitä, että 1 kohdassa tarkoitettu elin asettaa korvauksen maksamiselle muita kuin tässä direktiivissä vahvistettuja vaatimuksia. Jäsenvaltiot eivät erityisesti saa sallia sitä, että 1 kohdassa tarkoitettu elin asettaa korvauksen maksamiselle vaatimuksen, että vahingon kärsinyt osoittaa vastuussa olevan oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön olevan kyvytön maksamaan tai kieltäytyvän maksamasta.

13. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen elinten tai tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tahojen on pyrittävä tekemään viimeistään 23 päivänä joulukuuta 2023 tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi sopimus tehtävistään ja velvoitteistaan sekä tämän artiklan mukaisista hyvitysmenettelyistä.

Jokaisen jäsenvaltion on tätä varten viimeistään 23 päivänä kesäkuuta 2023

- a) perustettava tai valtuutettava 1 kohdassa tarkoitettu elin ja annettava sille valtuudet neuvotella ja tehdä tällainen sopimus; tai
- b) nimittävä taho ja annettava sille valtuudet neuvotella ja tehdä tällainen sopimus, jonka osapuoli 1 kohdassa tarkoitettusta elimestä tulee, kun se on perustettu tai valtuutettu.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua sopimuksesta on ilmoitettava komissiolle välittömästi.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua sopimusta ei tehdä viimeistään 23 päivänä joulukuuta 2023, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 28 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jotta voidaan tämentää 1 kohdassa tarkoitettujen elinten menettelyihin liittyvät tehtävät ja menettelyihin liittyvät velvoitteet hyvityksen osalta.”

9) Korvataan 11 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Jos 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun elimen ja vastuuvakuutuksen antajan välillä syntyy riita siitä, kumman on suoritettava korvaus vahingon kärsineelle, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta jompikumpi näistä osapuolista määrätään ensisijaiseen vastuuseen korvauksen maksamisesta vahingon kärsineelle viipymättä.”

10) Korvataan 5 luvun otsikko seuraavasti:

”5 LUKU

ERITYISET VAHINGON KÄRSINEIDEN RYHMÄT, POIKKEUSLAUSEKKEET, YKSI VAKUUTUSMAKSU JA AJONEUVON TOIMITTAMINEN JÄSENVALTIOSTA TOISEEN”.

11) Korvataan 12 artiklan otsikko seuraavasti:

”Erityiset vahingon kärsineiden ryhmät”.

12) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Jokaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklan mukaisesti annettua lakisääteistä määräystä tai 3 artiklan mukaisesti tehdyn vakuutuskirjan sisältämää sopimuslauseketta ei sovelleta liikennevahingossa vahingon kärsineiden kolmansien osapuolten korvausvaatimuksiin, jos kyseisen lakisääteisen määräyksen tai sopimuslausekkeen mukaan korvaus evätään tapauksissa, joissa ajoneuvoja käyttävät tai kuljettavat:”;

ii) (ei koske suomenkielistä toisintoa)

b) (ei koske suomenkielistä toisintoa).

13) Korvataan 15 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 13 alakohdan b alakohdassa säädetään, jos ajoneuvo on toimitettu jäsenvaltiosta toiseen, jäsenvaltioksi, jossa riski sijaitsee, on katsottava joko rekisteröintijäsenvaltio tai määränpääjäsenvaltio 30 päivän ajan siitä alkaen, kun ostaja on hyväksynyt toimituksen, vaikka ajoneuvoa ei ole virallisesti rekisteröity määränpääjäsenvaltiossa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, jossa ajoneuvo on rekisteröity, ja määränpääjäsenvaltion, jos kyseessä on eri jäsenvaltio, sekä muun asiaankuuluvan jäsenvaltion, kuten sen jäsenvaltion, jossa liikennevahinko on tapahtunut tai jossa vahingon kärsinyt asuu, 23 artiklassa tarkoitetut tietokeskukset tekevät keskenään yhteistyötä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiosta toiseen toimitettua ajoneuvoa koskevat tarvittavat tiedot, jotka niillä on 23 artiklan mukaisesti, ovat saatavilla.”

14) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Vahingon kärsineiden suoja liikennevahingoissa, joissa on osallisena ajoneuvon vetämä perävaunu

1. Kun liikennevahingon on aiheuttanut ajoneuvoyhdistelmä, joka koostuu perävaunua vetävästä ajoneuvosta, ja perävaunulla on kolmansille aiheutuvan vahingon varalta erillinen vastuuvakuutus, vahingon kärsinyt voi esittää korvausvaatimuksensa suoraan perävaunun vakuuttaneelle vakuutusyrittäjälle, jos

a) perävaunu voidaan tunnistaa mutta sitä vetänyttä ajoneuvoa ei voida tunnistaa; ja

b) sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetään siitä, että perävaunun vakuutuksenantaja suorittaa korvausta.

Vahingon kärsineelle korvausta suorittaneella vakuutusyrittäjällä on takaisinsaantioikeus suhteessa vetoajoneuvon vakuuttaneeseen yritykseen tai 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun elimeen, jos ja siinä määrin kuin tästä säädetään sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä.

Tämä kohta ei rajoita sellaisen sovellettavan kansallisen lainsäädännön soveltamista, jossa säädetään vahingon kärsineelle edullisemmista säännöistä.

2. Kun liikennevahingon on aiheuttanut ajoneuvoyhdistelmä, joka koostuu perävaunua vetävästä ajoneuvosta, perävaunun vakuutuksenantajan on, paitsi jos se veloitetaan sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä suorittamaan täysimääräinen korvaus, vahingon kärsineen pyynnöstä annettava hänelle ilman aiheetonta viivytystä tiedot

a) vetoajoneuvon vakuutuksenantajasta; tai

- b) 10 artiklassa säädetyistä korvausmekanismista, jos perävaunun vakuutuksenantaja ei saa selville vetoajoneuvon vakuutuksenantajaa.”

15) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Todistus kolmansien korvausvaatimuksista

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutuksenottajalla on milloin tahansa oikeus pyytää todistus kolmansien korvausvaatimuksista, jotka koskevat kyseisen vakuutussopimuksen kattamaa ajoneuvoa tai ajoneuvoja, sopimussuhteen vähintään viideltä edelliseltä vuodelta tai todistus siitä, että korvausvaatimuksia ei ole ollut, jäljempänä ’vakuutus- ja vahinkohistoriatodistus’.

Vakuutusyrityksen tai elimen, jonka jäsenvaltio on mahdollisesti nimennyt tarjoamaan pakollisia vakuutuksia tai antamaan tällaisia todistuksia, on toimitettava kyseinen vakuutus- ja vahinkohistoriatodistus vakuutuksenottajalle 15 päivän kuluessa pyynnöstä. Niiden on tehtävä tämä käyttämällä vakuutus- ja vahinkohistoriatodistuslomaketta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun vakuutusyritykset ottavat huomioon muiden vakuutusyritysten tai muiden toisessa kohdassa tarkoitettujen elinten antamat vakuutus- ja vahinkohistoriatodistukset, ne eivät kohtele vakuutuksenottajia syrjivästi tai korota heidän vakuutusmaksujaan heidän kansalaisuutensa tai pelkästään heidän edellisen asuinjäsenvaltionsa perusteella.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos vakuutusyritys ottaa vakuutusmaksuja määrittäessään huomioon vakuutus- ja vahinkohistoriatodistukset, se kohtelee muissa jäsenvaltioissa annettuja todistuksia yhdenvertaisina samassa jäsenvaltiossa olevien toisessa kohdassa tarkoitettujen vakuutusyrityksen tai elinten antamien todistusten kanssa, myös soveltaessaan mahdollisia alennuksia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutusyritykset julkaisevat yleisen kuvauksen toimintaperiaatteistaan, joiden mukaisesti ne käyttävät vakuutus- ja vahinkohistoriatodistuksia laskiessaan vakuutusmaksuja.

Komissio antaa viimeistään 23 päivänä heinäkuuta 2023 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään mallin avulla toisessa kohdassa tarkoitetun vakuutus- ja vahinkohistoriatodistuksen muoto ja sisältö. Kyseisessä mallissa on oltava tiedot seuraavista:

- a) vakuutus- ja vahinkohistoriatodistuksen antava vakuutusyritys tai elin;
- b) vakuutuksenottajan henkilöllisyys, mukaan lukien hänen yhteystietonsa;
- c) vakuutettu ajoneuvo ja ajoneuvon valmistenumero;
- d) ajoneuvon vakuutuksen alkamis- ja päättymispäivä;
- e) vakuutuksenottajan vakuutussopimuksen nojalla käsitelyjen, kolmansien esittämien korvausvaatimusten lukumäärä vakuutus- ja vahinkohistoriatodistuksen kattamalla ajanjaksolla, mukaan lukien kunkin korvausvaatimuksen päivämäärä;
- f) jäsenvaltioissa sovellettavien sääntöjen tai käytäntöjen nojalla merkitykselliset lisätiedot.

Komissio kuulee kaikkia asianosaisia ja työskentelee tiiviisti jäsenvaltioiden kanssa ennen näiden täytäntöönpanosäädösten antamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 28 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvonantavaa menettelyä noudattaen.”

16) Lisätään artikla seuraavasti:

”16 a artikla

Liikennevakuutusten hintavertailuvälineet

1. Jäsenvaltiot voivat halutessaan sertifioida välineitä, joiden avulla kuluttajat voivat maksutta vertailla hintoja, tariffeja ja vakuutussuojaa 3 artiklassa tarkoitetun pakollisen vakuutuksen tarjoajien välillä, ’liikennevakuutusten riippumattomiksi hintavertailuvälineiksi’, jos 2 kohdan edellytykset täyttyvät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vertailuvälineen on
- a) oltava toiminnallisesti riippumaton 3 artiklassa tarkoitetun pakollisen vakuutuksen tarjoajista, ja sillä on varmistettava, että palveluntarjoajia kohdellaan yhdenvertaisesti hakutuloksissa;
  - b) ilmoitettava selvästi vertailuvälineen omistajat ja ylläpitäjät;
  - c) asetettava selkeät ja puolueettomat kriteerit, joiden perusteella vertailu tehdään;
  - d) käytettävä selkeää ja yksiselitteistä kieltä;
  - e) annettava täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja sekä ilmoitettava viimeinen päivitysajankohta;
  - f) oltava avoin kaikille tahansa 3 artiklassa tarkoitetuille pakollisen vakuutuksen tarjoajille, asetettava saataville asiaankuuluvat tiedot, sisällettävä monia erilaisia tarjouksia, jotka kattavat merkittävän osan liikennevakuutusalan markkinoista, ja mikäli esitetyt tiedot eivät anna täyttä käsitystä kyseisistä markkinoista, ilmoitettava siitä käyttäjälle selkeästi ennen tulosten esittämistä;
  - g) tarjottava tehokas menettely vääristä tiedoista ilmoittamiseksi;
  - h) ilmoitettava, että hinnat perustuvat toimitettuihin tietoihin eivätkä ne sido vakuutuksen tarjoajia.”

17) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

- a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutusyritykset tai muut tahot veloitetaan antamaan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetut tiedot tietokeskuksille ja ilmoittamaan niille aina, kun vakuutuksen voimassaolo lakkaa tai se ei muuten enää kata ajoneuvoa, jolla on rekisterinumero.”;

- b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Edellä olevista 1–5 kohdasta johtuva henkilötietojen käsittely tapahtuu asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti.”

18) Lisätään artikla seuraavasti:

”25 a artikla

Vahingon kärsineiden suoja muussa jäsenvaltiossa kuin heidän asuinjäsenvaltiossaan aiheutuneissa liikennevahingoissa vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa

1. Jokaisen jäsenvaltion on perustettava tai valtuutettava elin, jolle annetaan tehtäväksi suorittaa korvausta sen alueella asuville vahingon kärsineille 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ainakin vakuuttamisvelvollisuuden vastuurajoihin saakka omaisuusvahingoista tai henkilövahingoista, jotka on aiheuttanut jonkin vakuutusyrityksen vakuuttama ajoneuvo, siitä ajankohdasta, jona

- a) vakuutusyritys on konkurssimenettelyssä; tai
- b) vakuutusyritys on direktiivin 2009/138/EY 268 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määritellyssä likvidaatiomenettelyssä.

2. Jokaisen jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitetun elimen saatavilla on riittävästi varoja korvauksen suorittamiseksi vahingon kärsineille 10 kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, kun korvaus on maksettava 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyissä tilanteissa. Kyseisiin toimenpiteisiin voi sisältyä vaatimuksia suorittaa rahoitusosuuksia edellyttäen, että niitä asetetaan ainoastaan niille vakuutusyrityksille, joille ne asettava jäsenvaltio on antanut toimiluvan.

3. Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että aina kun toimivaltainen tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomais antaa määräyksen tai tekee päätöksen 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisesta sellaisen vakuutusyrityksen osalta, jonka kotijäsenvaltio kyseinen jäsenvaltio on, mainittu määräys tai päätös julkistetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta minkään direktiivin 2009/138/EY 280 artiklan mukaisen veloitteen soveltamista. Vakuutusyrityksen kotijäsenvaltiossa perustetun 1 kohdassa tarkoitetun elimen on varmistettava, että kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille elimille ja kaikille 24 artiklassa tarkoitetuille korvauselimille kaikissa jäsenvaltioissa ilmoitetaan ripeästi kyseisestä määräyksestä tai päätöksestä.

4. Vahingon kärsinyt voi esittää korvausvaatimuksen suoraan 1 kohdassa tarkoitettulle elimelle.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun elimen on korvausvaatimuksen saatuaan ilmoitettava vastaavalle elimelle vakuutusyrityksen kotijäsenvaltiossa, 24 artiklan mukaiselle korvaukselle vahingon kärsineen asuinjäsenvaltiossa ja konkurssi- tai likvidaatiomenettelyssä olevalle vakuutusyritykselle taikka sen direktiivin 2009/138/EY 268 artiklan 1 kohdan e alakohdassa määritellylle hallinnonhoitajalle tai f alakohdassa määritellylle selvittäjälle, että se on saanut vahingon kärsineeltä korvausvaatimuksen.
6. Konkurssi- tai likvidaatiomenettelyssä olevan vakuutusyrityksen taikka sen hallinnonhoitajan tai selvittäjän on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettulle elimelle, kun se suorittaa korvauksen tai kiistää vastuun sellaisen korvausvaatimuksen osalta, jonka myös 1 kohdassa tarkoitettu elin on saanut.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu elin antaa muun muassa vahingon kärsineen sen pyynnöstä antamien tietojen perusteella vahingon kärsineelle tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyn perustellun korvaustarjouksen tai perustellun vastauksen sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona vahingon kärsinyt on esittänyt elimelle korvausvaatimuksensa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa elimen on

- a) tehtävä perusteltu korvaustarjous, jos se on todennut olevansa korvausvastuussa 1 kohdan a tai b alakohdan nojalla, jos korvausvaatimusta ei kiistetä ja jos vahinkojen suuruus on osittain tai kokonaan määritetty;
- b) annettava perusteltu vastaus korvausvaatimuksessa esitettyihin seikkoihin, jos se on todennut, että se ei ole korvausvastuussa 1 kohdan a tai b alakohdan nojalla, tai jos vastuu kiistetään tai sitä ei ole tarkasti määritetty tai jos vahinkojen suuruutta ei ole kokonaan määritetty.
8. Jos korvaus on maksettava 7 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, 1 kohdassa tarkoitetun elimen on maksettava korvaus vahingon kärsineelle ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun vahingon kärsinyt on hyväksynyt 7 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun perustellun korvaustarjouksen.

Jos vahinkojen suuruus on määritetty vain osittain, ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua korvauksen maksamista koskevia vaatimuksia sovelletaan siltä osin kuin vahinkojen suuruus on määritetty osittain ja siitä ajankohdasta, jona niitä vastaava perusteltu korvaustarjous on hyväksytty.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetulla elimellä on kaikki tarvittavat valtuudet ja toimivaltuudet, jotta se voi tehdä yhteistyötä oikea-aikaisesti muiden tällaisten elinten kanssa muissa jäsenvaltioissa, 10 a ja 24 artiklan nojalla perustettujen tai valtuutettujen elinten kanssa kaikissa jäsenvaltioissa ja muiden asianosaisten kanssa, mukaan lukien konkurssi- tai likvidaatiomenettelyssä oleva vakuutusyritys, sen korvausedustaja taikka sen hallinnonhoitaja tai selvittäjä, sekä jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa kaikissa vaiheissa tässä artiklassa tarkoitetun menettelyn aikana. Tällaisen yhteistyön on sisällettävä tietojen pyytäminen, vastaanottaminen ja antaminen, tapauksen mukaan myös yksittäisten korvausvaatimusten yksityiskohdista.
10. Jos 1 kohdassa tarkoitetun vakuutusyrityksen kotijäsenvaltio on muu kuin se jäsenvaltio, jossa vahingon kärsinyt asuu, sen jäsenvaltion, jossa vahingon kärsinyt asuu, 1 kohdassa tarkoitetulla elimellä, joka on suorittanut vahingon kärsineelle korvauksen 8 kohdan mukaisesti, on oikeus vaatia täysimääräinen hyvitys maksamastaan korvauksesta 1 kohdassa tarkoitettulta elimeltä vakuutusyrityksen kotijäsenvaltiossa.

Vakuutusyrityksen kotijäsenvaltion 1 kohdassa tarkoitetun elimen on hyvitettävä korvaus sen jäsenvaltion, jossa vahingon kärsinyt asuu, 1 kohdassa tarkoitettulle elimelle, joka on suorittanut vahingon kärsineelle korvauksen 8 kohdan mukaisesti, kohtuullisessa ajassa, joka ei saa ylittää kuutta kuukautta, paitsi jos kyseiset elimet kirjallisesti toisin sopivat, sen jälkeen, kun se on saanut tällaisen hyvitysvaatimuksen.

Vahingon kärsineen oikeus saada korvausta vahingonaiheuttajalta tai tämän vakuutusyhtiönsä siirtyä korvauksen ensimmäisen alakohdan nojalla suorittaneelle elimelle, lukuun ottamatta vahingon kärsineen oikeutta saada korvausta vakuutusnottajalta tai muulta vakuutetulta vahingonaiheuttajalta siltä osin kuin maksukyvytön vakuutusyhtiönsä kattaisi vakuutusnottajan tai muun vakuutetun vastuun sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kukin jäsenvaltio on velvollinen tunnustamaan tämän korvausoikeuden siirtymisen sellaisena kuin siitä toisessa jäsenvaltiossa säädetään.

11. Edellä olevia 1–10 kohtaa sovelletaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta

- a) pitää 1 kohdassa tarkoitettua elimen suorittamaa korvausta ensisijaisena tai toissijaisena;
- b) säännellä korvausvaatimuksista sopimista saman liikennevahingon johdosta seuraavien kesken:
  - i) 1 kohdassa tarkoitettu elin;
  - ii) vahingosta korvausvastuussa oleva henkilö tai olevat henkilöt;
  - iii) muut vakuutusyhtiöt tai sosiaaliturvalaitokset, joiden on suoritettava korvausta vahingon kärsineelle.

12. Jäsenvaltiot eivät saa sallia sitä, että 1 kohdassa tarkoitettu elin asettaa korvauksen maksamiselle muita kuin tässä direktiivissä vahvistettuja vaatimuksia. Jäsenvaltiot eivät erityisesti saa sallia sitä, että 1 kohdassa tarkoitettu elin asettaa korvauksen maksamiselle vaatimuksen, että vahingon kärsinyt osoittaa vastuussa olevan oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön olevan kyvytön maksamaan tai kieltäytyvän maksamasta.

13. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen elinten tai tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tahojen on pyrittävä tekemään viimeistään 23 päivänä joulukuuta 2023 tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi sopimus tehtävistään ja velvoitteistaan sekä tämän artiklan mukaisista hyvitysmenettelyistä.

Jokaisen jäsenvaltion on tätä varten viimeistään 23 päivänä kesäkuuta 2023

- a) perustettava tai valtuutettava 1 kohdassa tarkoitettu elin ja annettava sille valtuudet neuvotella ja tehdä tällainen sopimus; tai
- b) nimettävä taho ja annettava sille valtuudet neuvotella ja tehdä tällainen sopimus, jonka osapuoli 1 kohdassa tarkoitettusta elimestä tulee, kun se on perustettu tai valtuutettu.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua sopimuksesta on ilmoitettava komissiolle välittömästi.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua sopimusta ei tehdä viimeistään 23 päivänä joulukuuta 2023, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 28 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jotta voidaan tämentää 1 kohdassa tarkoitettujen elinten menettelyihin liittyvät tehtävät ja menettelyihin liittyvät velvoitteet hyvityksen osalta.”

19) Korvataan 26 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen helpottamiseksi, että korvausvaatimusten selvittämistä varten tarvittavat perustiedot ovat ajoissa vahingon kärsineiden tai niiden vakuutusyhtiönsä tai niiden laillisten edustajien saatavilla.”

20) Lisätään artikla seuraavasti:

”26 a artikla

Tiedottaminen vahingon kärsineille

Jäsenvaltioiden, jotka perustavat tai valtuuttavat eri korvauselimiä 10 artiklan 1 kohdan, 10 a artiklan 1 kohdan, 24 artiklan 1 kohdan ja 25 a artiklan 1 kohdan nojalla, on varmistettava, että vahingon kärsineet voivat saada olennaisia tietoja mahdollisista tavoista hakea korvausta.”

21) Lisätään 28 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat vaatia tämän direktiivin vaatimukset täyttävää liikennevakuutusta maalla käytettävälle moottorikäyttöiselle laitteelle, joka ei kuulu 1 artiklan 1 alakohdassa olevan ’ajoneuvon’ määritelmän alaan ja johon ei sovelleta 3 artiklaa.”

22) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”28 a artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/9/EY (*) perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

28 b artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 22 päivästä joulukuuta 2021 määräämättömäksi ajaksi 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Siirretään komissiolle 22 päivästä joulukuuta 2021 seitsemän vuoden ajaksi 10 a artiklan 13 kohdan neljännessä alakohdassa ja 25 a artiklan 13 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklan 2 kohdassa, 10 a artiklan 13 kohdan neljännessä alakohdassa ja 25 a artiklan 13 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa (***) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 9 artiklan 2 kohdan, 10 a artiklan 13 kohdan neljännen alakohdan ja 25 a artiklan 13 kohdan neljännen alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kolmella kuukaudella.

28 c artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio antaa viimeistään viiden vuoden kuluttua 30 artiklan toisessa, kolmannessa ja neljännessä kohdassa tarkoitetuista 10 a ja 25 a artiklan soveltamispäivistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 10 a ja 25 a artiklassa tarkoitettujen elinten toiminnasta, niiden välisestä yhteistyöstä ja niiden rahoituksesta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus. Kertomukseen on kyseisten elinten rahoituksen osalta sisällytettävä vähintään
  - a) arvio korvaukselinten rahoitusvalmiuksista ja rahoitustarpeista niiden mahdollisten vastuiden osalta ottaen huomioon liikennevakuutuksen tarjoajien maksukyvyttömyysriski jäsenvaltioiden markkinoilla;
  - b) arvio korvaukselinten rahoitusmallien yhdenmukaistamisesta;

- c) arvio rahoitusosuuksien vaikutuksesta liikennevakuutuksen vakuutusmaksuihin, jos kertomukseen liitetään lainsäädäntöehdotus.
2. Komissio antaa viimeistään 24 päivänä joulukuuta 2030 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa, lukuun ottamatta niitä seikkoja, joista on tehty 1 kohdassa tarkoitettu arviointi, myös seuraavien osalta:
- a) tämän direktiivin soveltaminen ottaen huomioon teknologian kehitys, erityisesti autonomisten ja puoliautonomisten ajoneuvojen osalta;
- b) tämän direktiivin soveltamisalan asianmukaisuus, kun otetaan huomioon erilaisten moottoriajoneuvojen aiheuttamat liikennevahinkoriskit;
- c) uudelleentarkastelun muodossa rajatylittävissä vakuutustarkastuksissa käytettyjen tietojenvaihtojärjestelmien tuloksellisuus, mukaan lukien tarvittaessa arvio olemassa olevien tietojenvaihtojärjestelmien käytön soveltuvuudesta tällaisissa tapauksissa ja joka tapauksessa analyysi tietojenvaihtojärjestelmien tavoitteista ja arvio niiden kustannuksista; ja
- d) sellaisten järjestelmien käyttö vakuutusyrityksissä, joissa vakuutuksenottajien vakuutus- ja vahinkohistoriatodistukset vaikuttavat vakuutusmaksuihin, ja muun muassa bonus–malus-järjestelmien tai vahingottomilta kausilta maksettavien bonusten käyttö.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

- (*) Komission päätös 2004/9/EY, tehty 5 päivänä marraskuuta 2003, Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitean perustamisesta (EUVL L 3, 7.1.2004, s. 34).
- (**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).
- (***) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.”

23) Lisätään 30 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Edellä olevia 10 a artiklan 1–12 kohtaa sovelletaan 10 a artiklan 13 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun sopimuksen tekemispäivästä tai 10 a artiklan 13 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetun komission delegoidun säädöksen soveltamispäivästä.

Edellä olevia 25 a artiklan 1–12 kohtaa sovelletaan 25 a artiklan 13 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun sopimuksen tekemispäivästä tai 25 a artiklan 13 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetun komission delegoidun säädöksen soveltamispäivästä.

Edellä olevia 10 a artiklan 1–12 kohtaa ja 25 a artiklan 1–12 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta ennen 23 päivää joulukuuta 2023.

Edellä olevia 16 artiklan toisen kohdan toista virkettä ja kolmatta, neljättä ja viidettä kohtaa sovelletaan 23 päivästä huhtikuuta 2024 tai 16 artiklan kuudennessa kohdassa tarkoitetun komission täytäntöönpanosäädöksen soveltamispäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.”

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään 23 päivänä joulukuuta 2023. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 23 päivästä joulukuuta 2023.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin 1 artiklan 8 kohdassa direktiivin 2009/103/EY 10 a artiklan 13 kohdan toisen alakohdan osalta esitettyjen muutosten ja tämän direktiivin 1 artiklan 18 kohdassa direktiivin 2009/103/EY 25 a artiklan 13 kohdan toisen alakohdan osalta esitettyjen muutosten noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään 23 päivänä kesäkuuta 2023.

Tässä kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2021.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

D. M. SASSOLI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LOGAR

Komission lausuma

Komissio on edelleen sitoutunut puolustamaan uhrien suojelun korkeaa tasoa liikennevakuutusdirektiivin yhteydessä. Komission tavoitteena on varmistaa, että uhreille maksetaan korvauksia mahdollisimman nopeasti myös rajatylittävässä tilanteissa ja että heille ei aseteta kohtuuttomia menettelyvaatimuksia, jotka saattaisivat haitata heidän mahdollisuuksiaan saada korvausta. Korvauksen tehokkuus riippuu paljolti siitä, maksetaanko se oikea-aikaisesti. Komissio panee tältä osin merkitse Euroopan parlamentin toistuvasti ilmaiset huolenaiheet, jotka koskevat jäsenvaltioiden välisiä eroja vanhentumisajoissa, toisin sanoen sitä ajanjaksoa, jonka aikana vahinkoa kärsinyt osapuoli voi nostaa kanteen. Komissio tarkastelee tätä kysymystä huolellisesti ja tutkii mahdollisia oikeussuojakeinoja uhrien suojelun vahvistamiseksi entisestään, jos näyttö osoittaa, että unionin tason toiminta on perusteltua.
